

بسمه تعالیٰ

دیوان عدالت اداری

مدیریت محترم کل دبیرخانه شورای نگهبان

با سلام

به پیوست، دادنامه شماره دادنامه

۱۳۹۸/۰۷/۰۹ مورخ ۹۸۰۹۹۷۰۹۰۵۸۱۱۴۰۷

دادنامه صادره از هیات عمومی دیوان عدالت اداری جهت اطلاع و اقدام مقتضی ارسال می شود.

دیوان عدالت اداری

دیرخانه شورای نگهبان	شماره ثبت:
۹۸، ۱۲، ۱۴۱-۸	تاریخ ثبت:
۴۸، ۸، ۱۸	ساعت ورود:
کد پرونده:	

فَلَا تَتَبَعِّجُوا الْهَوَى أَنْ تَعْدِلُوا

دادنامه هیات عمومی

پیوست:

کلاسه پرونده: ۹۶۰۰۹۲۰
شماره پرونده: ۹۶۲۹۸۰۹۰۵۸۰۰۹۷۵
دادنامه: ۹۸۰۹۹۷۰۹۰۵۸۱۱۴۰۷
تاریخ: ۱۳۹۸/۰۷/۰۹

بسم الله الرحمن الرحيم

شماره دادنامه:

تاریخ دادنامه: ۱۳۹۸/۷/۹

شماره پرونده: ۹۲۰۰۹۶

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

شاکی: آقای محمد رضا دهقانی تفتی

موضوع شکایت و خواسته: ابطال بند (۲-۲-۱۸) ضوابط و مقررات طرح توسعه و عمران (جامع) شهر تفت مصوب شورای عالی شهرسازی و معماری ایران گردش کار: شاکی به موجب دادخواستی ابطال بند (۲-۲-۱۸) ضوابط و مقررات طرح توسعه و عمران (جامع) شهر تفت مصوب شورای عالی شهرسازی و معماری ایران در خصوص نحوه کاربری حریم راه را خواستار شده و در جهت تبیین خواسته اعلام کرده است که:

"ریاست محترم هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

سلام عليکم

احتراماً اینجانب محمد رضا دهقانی تفتی مالک مشاغل و وکیل دیگر مالکین پلاک ۱۴ بخش ۶ یزد واقع در بلوار حضرت امام رضا (ع) (بلوار حضرت ولیعصر سابق) محله میر سید محمد تفت به استحضار می رساند شهرداری تفت احداث بلوار فوق در سال ۱۳۷۸ قسمتی از ملک اینجانب را به مترأز ۷۰۰ متر مرتعی جهت احداث بلوار طبق صور تجلیسه شماره ۱۳۷۸۱۲۰۲۸-۸۳۹۶ مبلغ ۱۴۰۰۰۰۰۰۰۰ ریال تملک و مبلغ ۲۷۹۰۰۰۰۰۰ ریال آن نقداً پرداخت نموده و مابقی بھای ملک طبق توافقنامه مقرر گردید در زمان درخواست پروانه ساختمانی (مسکونی یا تجاری) به عنوان عوارض صدور پروانه به نرخ زمان توافقنامه محاسبه نمایند. لذا هنگام درخواست پروانه ساختمانی اعلام گردید که پلاکهای حاشیه بلوار به موجب طرح جامع شهر تفت کاربری حریم راه پیشنهاد شده است. بنا به درخواست اینجانب، شهرداری تفت طی نامه شماره ۱۳۹۵۰۵۱۲-۴۶۱۹ طی شرحی از اداره کل راه و شهرسازی استان یزد جهت صدور پروانه ساختمانی کسب تکلیف می نماید و در جواب طی نامه شماره ۱۳۹۵۰۶۷-۴۰۰۴۷ اعلام می گردد «هر گونه اقدامی مطابق طرح جامع شهر تفت از نظر این اداره کل بلا منع می باشد». مجدداً شهرداری تفت طی نامه شماره ۱۳۹۵۰۱۰۸-۵۸۸۷ به عنوان مدیر کل اداره راه و شهرسازی استان یزد و نامه شماره ۱۳۹۵۰۱۰۱۲-۸۶۰۸ به عنوان ریاست اداره راهداری و حمل و نقل جاده ای استان یزد طی شرحی اعلام می دارد «با توجه به اینکه به موجب طرح های هادی و تجدیدنظر آن و طرح جامع شهر تفت بلوار حضرت امام رضا(ع) واقع در محله میر سید محمد تفت داخل محدوده شهر تفت قرار گرفته و توسط شهرداری احداث شده است و طبق مقررات و ضوابط شهرداری بر روی پلاکهای حاشیه بلوار پروانه های ساختمانی اعم از تجاری و مسکونی صادر گردیده و بر اساس طرح جامع بر روی پلاکهای مذکور ۳۸ متر کاربری حریم راه پیشنهاد شده است و ضوابط و مقررات دستگاه اجرایی متولی، حاکم بر حریم های پیشنهادی از جمله حریم راه می باشد. با توجه به مراتب فوق و رفع بلا تکلیفی مردم شهر و شهرداری دستورات لازم صادر و امر به ابلاغ فرماید.

نامه های فوق توسط اداره کل راه و شهرسازی بی جواب و اداره راهداری و حمل و نقل جاده ای استان یزد طی نامه شماره ۱۳۹۵۰۱۱۰۹۳۰۱۱۴ می دارد «در صورتی که ملک مورد نظر در داخل محدوده شهر تفت قرار دارد طرح جامع شهر ملک عمل قرار بگیرد و در صورت خارج بودن ملک در محدوده شهر متقاضی جهت اعلام بعدی به این اداره کل معرفی گردد» و عملاً اداره کل راه و شهرسازی و اداره راهداری و حمل و نقل جاده ای استان یزد هر گونه مسئولیتی در قبال کاربری حریم راه در داخل محدوده شهر از خود سلب نموده و شهرداری از طرفی به علت اینکه در قبال ضوابط راههای بین شهری مسئولیتی ندارد و از طرف دیگر به موجب ماده ۷ قانون تاسیس شورای عالی شهرسازی و معماری ایران مصوب ۱۳۵۱۱۲۰۲۲ به اجرای مصوبات شورای عالی شهرسازی و معماری ایران طبق مفاد ماده ۲ می باشد مجاز به هیچ گونه صدور مجوز و حتی تمدید پروانه های صادره و یا صدور پایانکار بر روی پلاکهای مذکور نمی باشد و عملاً با توجه به مراتب فوق مالکینی که ملک آنها در داخل محدوده شهر کاربری حریم راه پیشنهاد گردیده حقوق مالکانه و مکتبه آنها مجاناً سلب شده است که مغایرت های شرعی و قانونی و فنی مصوبه مذکور به شرح زیر تقدیم می گردد. اعلام حریم راه به شرح فوق الذکر با اصول شرعی متعددی مغایرت دارد از جمله:

اصل لا ضرر و لا ضرر در اسلام

اصل تسلیط و حرمت مالکیت مشروع

اصل تسلیط من غیر حق

و به موجب نظریات متعدد فقهای معظم شورای نگهبان از جمله نظریه مورخ ۱۳۹۱/۸/۱ که طی نامه شماره ۱۳۹۱۰۸۱۷-۴۸۵۸۱۳۰۹۱ به عنوان ریاست هیأت عمومی دیوان عدالت اداری اظهار می گردد «شمول مصوبه مذکور نسبت به مواردی که ملک مالک را از قابلیت اتفاق مناسب مجازاً خارج کند خلاف موازین شرع است»

۱- مغایرت قانونی مصوبه مذکور به شرح زیر تقدیم می گردد:

الف- اصل ۴ و ۲۲ و ۴۷ قانون اساسی

ب- مواد ۳۰ و ۳۱ و ۳۸ و ۳۰۸ و ۳۱۵ و ۳۲۷ و ۳۳۱ قانون مدنی و ماده ۶۹۰ قانون مجازات اسلامی

قدوٰضیا

دیوان عدالت اداری

دادنامه هیأت عمومی

فَلَا تَتَبَعُوا الْهَوَى أَنْ تَعْدِلُوا

کلاسه پرونده: ۹۶۰۰۹۲۰

شماره پرونده: ۹۶۲۹۹۸۰۹۰۵۸۰۰۹۷۵

دادنامه: ۹۸۰۹۹۷۰۹۰۵۸۱۱۳۷

تاریخ: ۱۳۹۸/۷/۰۹

پیوست:

ج- لایحه قانونی نحوه خرید و تملک اراضی و املاک برای اجرای برنامه عمومی، عمرانی و نظامی دولت مصوب ۱۳۵۸، ۱۱، ۱۷ شورای انقلاب جمهوری اسلامی با اصلاحیه بعدی

د- ماده واحد قانون تعیین وضعیت املاک واقع در طرح های دولتی و شهرداری مصوب ۱۳۶۷، ۸، ۲۹

۲- مغایرتهای فنی مصوبه به شرح زیر تقدیم می شود:

به موجب ماده ۲ قانون اینمی راهها و راه آهن مصوب ۱۳۴۹، ۴، ۷ و اصلاحیه بعدی آن مقررات قانون مذکور مشمول آزاد راه و کمریندی و کنار گذر و راه آهن می باشد. در صورتی که مصوبه طرح جامع شهر اعمال قانون اینمی راهها و راه آهن را مشمول بلوار درون شهری که بر اساس ضوابط و دستورالعمل های شورای عالی معماری و شهرسازی طراحی و به تصویب رسیده است (راههای شریانی درجه دو) و توسط شهرداری احداث و مسئولیت حفظ و نگهداری آن به عهده شهرداری می باشد و شهرداری در قبال ارائه خدمات شهری از مالکین آن عوارض دریافت می نماید و به صورت منطقه مسکونی و تجاری است و علاوه بر آن مسیر دسترسی اهالی محله میرسید محمد از طریق کوچه های متعدد و خیابان کشاورز به خیابان امام خمینی و آیت الله کاشانی می باشد. به موجب بند ۲ ماده ۲ قانون تاسیس شورای عالی شهرسازی و معماری ایران مصوب ۱۳۵۱، ۱۲، ۲۲ وظیفه شورای عالی شهرسازی و معماری ایران اظهار نظر نسبت به مقررات مربوط به طرحهای جامع شهری که شامل منطقه بندی - نحوه استفاده از زمین تعیین مناطق صنعتی- بازگانی- اداری- مسکونی- تاسیسات عمومی- فضای سبز و سایر نیازمندیهای عمومی شهر می باشد لیکن شورای عالی شهرسازی و معماری ایران خارج از حدود و اختیارات خود. ضوابط و مقررات مفاد ماده ۱۷ قانون اصلاح قانون اینمی راه ها و راه آهن مصوب ۱۳۷۹ که ناظر بر راه آهن و جاده های اصلی کشور است بر روی معابر درون شهری وضع و به تصویب رسانده است. ضمناً بلوار فوق الذکر به دلیل اینکه در داخل محدوده شهر قرار دارد تحت نظارت اداره راهنمایی و رانندگی است و خارج از حوزه پلیس راه می باشد.

۳- مغایرت مصوبه فوق الذکر با دادنامه های هیأت عمومی دیوان عدالت اداری به شرح ذیل اعلام می گردد:

الف- دادنامه شماره ۱۳۸۲، ۱۰، ۱-۴۰۰ که به موجب آن اعمال مفاد ماده ۱۷ قانون اصلاح قانون اینمی راه ها و راه آهن که ناظر بر راه آهن و جاده اصلی کشور می باشد تسری آن به راههای روستایی فاقد وجاهت قانونی بوده و به موجب آن بخشنامه به شماره ۱۳۸۲، ۱، ۲۶- ۳۳، ۷۷۳ مدیرکل را و ترابری استان تهران ابطال می گردد و با استناد به دادنامه فوق تسری قانون اینمی راه ها و راه آهن به راه های شهری نیز فاقد وجاهت قانونی می باشد.

ب- دادنامه شماره ۱۳۸۳، ۱۱، ۲-۵۴۴ که به موجب آن سلب حق و تغییر حقوق مکتبه اشخاص ناشی از دریافت پروانه ساختمانی بدون اجازه قانون گذار فاقد وجاهت و اعتبار می باشد.

ج- دادنامه شماره ۴- ۱۳۸۹، ۱، ۲۳- ۱۳۸۹، ۱، ۲۳ که به موجب نظریه شماره ۱۳۸۶، ۷، ۸- ۸۶، ۳۰، ۲۲۸۱۸ شورای نگهبان، بند ۹ ماده ۵۰ قانون برنامه و بودجه مصوب ۱۳۵۱ خلاف موازین شرع اعلام شده است، لذا آرای هیأت عمومی دیوان عدالت اداری به شماره ۱۳۸۰، ۵، ۲۱- ۱۷۳ و ۱۳۷۴، ۴، ۱۷- ۶۰ و ۱۳۷۳ که بر خلاف شرایط فوق الذکر انشاء گردیده اند مغایر موازین شرعی تشخیص و نقض می گردد. معدلک شورای عالی شهرسازی و معماری ایران بدون توجه به قوانین و مقررات و خارج از حدود و اختیارات خود و حقوق مالکانه و مکتبه ساکنین بلوار حضرت امام رضا(ع) و دادنامه های فوق الاشاره نسبت به تصویب حریم راه بر روی پلاک های حاشیه بلوار اقدام کرده است لذا درخواست ابطال آن از زمان تصویب از آن هیأت مورد استدعا می باشد قبل ذکر است مطابق مفاد ماده ۹۲ قانون تشکیلات و آینین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب ۱۳۹۲، ۳، ۲۵ مجمع تشخیص مصلحت نظام که بیان می دارد «جنابه مصوبه ای در هیأت عمومی ابطال شود، رعایت مفاد رأی هیأت عمومی در مصوبات بعدی، الزاماً است هرگاه مرجع مربوطه مصوبه جدید مغایر با رأی هیأت عمومی تصویب کنند، رئیس دیوان موضوع را خارج از نوبت بدون رعایت مفاد ماده ۸۳ این قانون و فقط با دعوت نماینده مرجع تصویب کننده در هیأت عمومی مطرح می نماید.»

در پی اخطار رفع نقصی که از طرف دفتر هیأت عمومی برای شاکی ارسال شده بود، وی به موجب لایحه ۱۳۹۶، ۸، ۳۰ پاسخ داده است که:

"ریاست محترم هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

با سلام

احتراماً با عنایت به اخطاریه رفع نقص مورخ ۱۳۹۶، ۸، ۹ موضوع پرونده شماره ۹۶۰۹۹۸۰۹۰۵۸۰۰۹۷۵

مراتب به شرح ذیل تقدیم می گردد:

۱- طرح جامع شهر نفت در جلسه مورخ ۱۳۹۳، ۵، ۱۳ به تصویب شورای عالی شهرسازی و معماری ایران رسیده است و طی نامه شماره ۲۴۸۵۳، ۳۰۰- ۲۴۸۵۳، ۳۰۰- ۱۳۹۳، ۵، ۱۴ به استانداری یزد اعلام شده است که موجب ضوابط و مقررات طرح توسعه و عمران (جامع) شهر نفت ردیف ۲-۱۸ کاربری حریم راه به مقدار ۳۸ متر در داخل محدوده شهر نفت پیشنهاد گردیده و نقشه کاربری بیشنهادی شهر نفت بر روی پلاکهای حاشیه بلوار حضرت امام رضا(ع) (محله میرسید محمد نفت) لحاظ شده است که طی نامه های متعدد از طرف شهرداری نفت و اداره کل راه و شهرسازی استان یزد اعلام شده است.

۲- با عنایت به اینکه کاربری حریم راه بر روی اراضی حضرت امام رضا(ع) موجب سلب حقوق مالکانه و مکتبه مالکین گردیده و به موجب اعلام دستگاه های مرتبط طرح مذکور عملاً فاقد متولی می باشد و به موجب نظریه متعدد شورای نگهبان که اعلام شده است (مواردی که ملک مالک از قابلیت انتفاع مناسب مجاناً خارج کند خلاف موازین شرع مشخص گردیده) لذا با توجه به ادعای خلاف شرع مصوبه مذکور باقی می باشیم."

متعاقباً در پی اخطار رفع نقصی که از طرف دفتر هیأت عمومی دیوان عدالت اداری برای شاکی ارسال شده بود، وی به موجب لایحه ای که به شماره ۱۳۹۶، ۱۰، ۹- ۲۰۲۹ ثبت دفتر اداره کل امور هیأت عمومی و هیأتهای تخصصی دیوان عدالت اداری شده پاسخ داده است که:

فَلَا تَتَبَعُوا الْهَوَى أَنْ تَعْدِلُوا

ذادنامه هیات عمومی

کلاسه پرونده: ۹۶۰۰۹۲۰
شماره پرونده: ۹۶۲۹۹۸۰۹۰۵۸۰۰۹۷۵
دادنامه: ۹۸۰۹۹۷۰۹۰۵۸۱۱۴۰۷
تاریخ: ۱۳۹۸/۰۷/۰۹
پیوست:

"احتراماً با عنایت به اخطار رفع نقص پرونده شماره ۱۳۹۶۹۱۴-۹۶۰۹۹۸۰۰۹۷۵ در مورد شکایت اینجانب مربوط به تصویب نمودن کاربری حریم راه بر حاشیه بلوار حضرت امام رضا(ع) (بلوار ولی‌عصر سابق) در نقشه کاربری اراضی پیشنهادی طرح جامع شهر تفت مصوب شورای عالی معماری و شهرسازی می‌باشد و طی نامه شماره ۱۳۹۵۶۷-۴۰۰۴۷ اداره کل راه و شهرسازی استان یزد و نامه شماره ۱۳۹۵۱۰۸-۵۸۸۷ شهداری تفت اعلام شده است و قبل از تصویب طرح فوق پلاکهای مذکور دارای کاربری مسکونی و تجاری بوده است و ردیف ۲-۲-۱۸ از طرح جامع شهر تفت در مورد ضوابط کاربری حریم در طرح جمع شهر تفت می‌باشد که طبق اعلام نظر اداره کل راهداری و حمل و نقل جاده ای استان یزد به شماره ۱۳۹۵۱۱۰۱۰-۹۳۲۰۱۱۴ آن قسمت از طرح مربوط به داخل محدوده شهر می‌باشد بی مورد است."

متن مقرره مورد اعتراض به قرار زیر است:

"۱۸-۲-۲- کاربری حریم"

به اراضی که حسب قانون باید جهت اهداف خاص حفاظت و منظور شوند، کاربری حریم گفته می‌شود مانند حریم راه، اثر تاریخی، خطوط لوله نفت و گاز، خطوط انتقال برق، رودخانه، چشممه، چاه، ساختمانهای امنیتی و نظایر اینها. در نقشه کاربری اراضی پیشنهادی طرح برای جاده کمریندی جنوبی شهر و همچنین چاه‌های آب شرب واقع در جنوب غرب شهر حریم تعیین شده است. حریم کمریندی مذبور ۱۳۸ متر و در بخش جنوب غربی آن در محدوده شهر ۳۸ متر (قسمت بالای محور کمریندی) مشخص شده است. حریم چاه‌های آب نیز بر اساس استعلام از شرکت آب منطقه ای استان با شاعع ۲۵۰ مترمربع از محل چاه لحاظ شده است."

در پاسخ به شکایت مذکور، معاون شهرسازی و معماری و دبیر شورای عالی شهرسازی و معماری ایران به موجب لایحه شماره ۱۳۹۷۱۲، ۲۵۰، ۱۸۴۳۱۸، ۳۰۰ توضیح داده است که:

"هیات عمومی دیوان عدالت اداری"

با سلام و احترام

بازگشت به ابلاغیه مورخ ۱۳۹۷/۱۱/۲ موضوع پرونده کلاسه ۹۶۰۰۹۲۰ مبنی بر ارسال نسخه دوم دادخواست محمدرضا دهقانی تقاضی و ضمائم مربوطه لایحه دقایعیه به کیفیت حاضر تقدیم می‌گردد. به استحضار می‌رساند که طرح جامع شهر تفت در جلسه مورخ ۱۳۹۲/۳/۳۰ شورای برنامه ریزی و توسعه استانی بزد تصویب و متعاقباً در جلسه مورخ ۱۳۹۳/۵/۱۳ به تصویب نهایی شورای عالی شهرسازی و معماری ایران رسیده است. قبل ورود به ماهیت شکاییه به استحضار می‌رساند، طرحهای جامع به عنوان طرحهای فرادست، با عنایت به ذات برنامه ای آنها و لزوم ارائه مقرراتی قانونی برای توسعه آتی شهرها، با رعایت جنبه‌های فنی و تخصصی، در ابتدا فارغ از مباحث مالکیتی و حقوق و تکالیف مربوط به آن تهیه و در مراجع قانونی به تصویب می‌رسند (بند ۱ ماده ۱ قانون تغییر نام وزارت آبادانی و مسکن به وزارت مسکن و شهرسازی)، و ملاً در طرحهای فروضی (تفصیلی) است که جزیئات اجرای آنها طراحی می‌گردد و از این مرحله است که بنا بر تعاریف قانونی (بند ۳ ماده ۱ قانون تغییر نام وزارت آبادانی و مسکن به وزارت مسکن و شهرسازی) طراحان و مجریان امر به مباحث مربوط به حقوق افراد از جمله حقوق مکتبیه ورود پیدا می‌نمایند.

از طرفی نیز همان گونه که استحضار دارند طرحهای شهرسازی (جامع و تفصیلی و هادی) به هیچ وجه توجهی به الزام مالکان به واگذاری املاک آنها ندارند و در واقع به اذن مقرر، اقدام به تدوین مقررات ساخت و ساز در محدوده های شهری می‌پردازند، پس اساساً این گونه طرحها در شمول قانون تملک و به طریق اولی مهلت‌های تعیین شده در قانون تعیین وضعیت قرار نمی‌گیرند و مالکین کلیه اراضی با هر نوع کاربری (مسکونی، ورزشی، آموزشی و غیره) در احیاء اراضی و املاک خویش صرفاً ملزم به رعایت مقررات طرحهای مصوب می‌باشند و لاغر و اما بعد با عنایت به مفاد و جهات و دلایل ابرازی شاکی به نظر می‌رسد موضوع خواسته با مصوبه متنازع فیه در ارتباط نباشد چرا که محور یزد به شیراز که از قسمت جنوب شهر بدون ورود به محدوده آن می‌گذرد در حال حاضر نیز به استناد اسناد طرح جامع شریانی درجه یک (محور بین شهری) است و متساقنده شهر در طی سالیان اخیر بدون رعایت قوانین مربوطه از جمله قانون ایمنی راه و راه آهن مصوب ۱۳۴۶ و لحاظ حرایم مربوطه، در جریان توسعه، خود را به این محور نزدیک کرده است. بنابراین اولاً با عنایت به نقش و عملکرد این محور، در هر حال مقررات قانون ایمنی راه و راه آهن و آیین نامه‌های مربوطه بر آن حاکم است و حریم آن بر همگان از جمله مراجعت قانونی تصویب طرحهای جامع (شورای عالی شهرسازی و معماری ایران) لازم الرعایه است. ثانیاً: تعیین و تغییر حریم قانونی راه یک فرایند قانونی است و مستلزم بررسی و تصویب در مراجع مربوطه است، بنابراین با عنایت به آیین نامه اجرایی تبصره ۱ و ۳ قانون اصلاحی قانون ایمنی راه و راه آهن این مقدار (۳۸ متر) متنطبق بر موازین قانونی است. ثالثاً: اقدامات خلاف قانون شهرداری در انجام توازن با مالکین بدون توجه به لزوم رعایت حرایم قانونی راه در سوابع گذشته به هیچ وجه نمی‌تواند منشاء ایجاد حق مشروع گردد. رابعاً: استناد به آراء هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در این خصوص به دلیل فقدان وحدت ملاک نیز در این امر موضوعیت ندارد چرا که خواسته شاکیان آن آراء یکی کی عدم تسری حریم قانونی راه‌ها به راه‌های روستایی است و دیگری رعایت حقوق مکتبیه اشخاص ناشی از دریافت پروانه است و همان گونه که به استحضار رسید. اولاً نظر به اینکه موضوع خواسته ابطال قسمتی از طرح جامع است و نه تفصیلی لذا با عنایت به عدم ورود طرح جامع به مباحث مالکیتی، استناد به حقوق مالکانه در این مرحله و با وجود تعریف قانونی از طرح جامع، فاقد وجاهت فنی و قانونی است. ثانیاً: به دلیل استقرار املاک در حریم راه تاکنون پروانه ای صادر نشده است و در فرض صدور، چون پروانه مورد نظر خلاف موازین قانونی و در حریم راه صادر خواهد گردید فاقد منشاء قانونی است و برابر اصول مسلم حقوقی و شرعی، قبل استناد نمی‌باشد. دیگر اینکه با رجوع به متن و محتوای نظریه فقهای شورای نگهبان در آراء ابرازی به روشنی و صراحة، به شرط عدم وجود ضرورت و لزوم توجه به قوانین مصوب پس از پیروزی انقلاب اسلامی اشاره شده است که علاوه بر عدم وجود وحدت ملاک در موضوعات مطروحه با شکایت حاضر به استحضار می‌رساند ماده ۱۷ اصلاحی قانون ایمنی راه و راه آهن مصوب ۱۳۷۹ می‌باشد و با استناد به همین نظریه ابرازی از فقهای شورای نگهبان رعایت قانون ایمنی راه و راه آهن و

فَلَا تَتَبَعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدُلُوا

دادنامه هیات عمومی

کلاسه پرونده: ۹۶۰۰۹۲۰

شماره پرونده: ۹۶۲۹۹۸۰۹۰۵۸۰۰۹۷۵

دادنامه: ۹۸۰۹۹۷۰۹۰۵۸۱۱۴۰۷

تاریخ: ۱۳۹۸/۰۷/۰۹

پیوست:

مقررات مربوطه الزامی است. بنابراین با عنایت به موارد مسطوره و نص صریح ماده ۶ قانون اینمی راه و راه آهن مصوب ۱۳۴۶ و نیز ماده ۱۷ و آینین نامه های تبصره ۱ و ۳ قانون اصلاح قانون اینمی راه و راه آهن مصوب ۱۳۷۹ و نیز اختیارات حاصل از ماده ۲ قانون تاسیس شورای عالی شهرسازی و معماری ایران، تقاضای رد شکایت شاکی مورد استدعااست."

رسیدگی به موضوع از جمله مصادیق حکم ماده ۹۲ قانون تشکیلات و آینین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ تشخیص نشد.

در خصوص ادعای مغایرت بند (۲-۲-۱۸) ضوابط و مقررات طرح توسعه و عمران (جامع) شهر تفت مصوب شورای عالی شهرسازی و معماری ایران در خصوص نحوه کاربری حریم راه با شرع مقدس اسلام، دبیر شورای نگهبان به موجب لایحه شماره ۵۹۳۱، ۱۰۰، ۹۷، ۰۱، ۲۳-۱۳۹۷، اعلام کرده است که: "اطلاق مصوبه مورد شکایت از جهت منع نمودن مالکین از حقوق مالکانه خویش مجاناً، خلاف شرع و احکام اولیه دانسته شد."

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ ۱۳۹۸/۷/۹ با حضور رئیس و معاونین دیوان عدالت اداری و رؤسا و مستشاران و دادرسان شعب دیوان تشکیل شد و پس از بحث و بررسی با اکثریت آراء به شرح زیر به صدور رأی مبادرت کرده است.

رأی هیأت عمومی

با توجه به اینکه مطابق تبصره ۲ ماده ۸۴ و ماده ۸۷ قانون تشکیلات و آینین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲، نظر فقهای شورای نگهبان برای هیأت عمومی لازم الاتباع است و دبیر شورای نگهبان طی نامه شماره ۵۹۳۱، ۱۰۰، ۹۷، ۰۱، ۲۳-۱۳۹۷، اعلام کرده است که فقهای شورای نگهبان اطلاق مصوبه مورد شکایت از جهت منع نمودن مالکین از حقوق مالکانه خویش مجاناً، خلاف شرع و احکام اولیه دانسته اند بنابراین در اجرای احکام قانونی فوق الذکر و به تعییت از نظر فقهای شورای نگهبان و مستند به بند ۱ ماده ۱۲ و مواد ۸۸ و ۱۳ قانون تشکیلات و آینین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ حکم بر ابطال اطلاق بند ۲-۱۸ طرح جامع شهر تفت در حد نظر فقهای شورای نگهبان از تاریخ تصویب مصوبه صادر می شود.

محمد کاظم بهرامی

رئیس هیأت عمومی دیوان عدالت اداری